Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Femte Afdeling)

18. maj 2017*

»Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — selskab, hvis kapital hovedsageligt er ejet af den rumænske stat, med et tilgodehavende hos et selskab, hvori denne stat er eneaktionær — datio in solutum — begrebet »statsstøtte« — pligt til at underrette Europa-Kommissionen«

I sag C-150/16,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Curtea de Apel Craiova (appeldomstolen i Craiova, Rumænien) ved afgørelse af 3. marts 2016, indgået til Domstolen den 14. marts 2016, i sagen

Fondul Proprietatea SA

mod

Complexul Energetic Oltenia SA,

har

DOMSTOLEN (Femte Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, J. L. da Cruz Vilaça (refererende dommer), og dommerne M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits og F. Biltgen,

generaladvokat: N. Wahl,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Fondul Proprietatea SA ved avocați C. Dontu, D. Petrache og A. Dăscălescu,

— den rumænske regering ved og R. H. Radu, R. Mangu og M. Bejenar, som befuldmægtigede,

— Europa-Kommissionen ved L. Nicolae og P. Němečková, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

* Processprog: rumænsk.

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 107 TEUF og artikel 108, stk. 3, TEUF.

2 Anmodningen er indgivet under en sag mellem Fondul Proprietatea SA (herefter »Fondul«) og Complexul Energetic Oltenia SA (herefter »CE Oltenia«) angående en påstand om annullation af en beslutning, som er truffet på generalforsamlingen i CE Oltenia, om at godkende datio in solutum af et tilgodehavende, som CE Oltenia har hos Electrocentrale Grup SA (herefter »Electrocentrale«).

Rumænsk ret

3 Det fremgår af den civile lovbogs artikel 1469, stk. 2, at »[b]etaling består i erlæggelse af en pengesum eller i givet fald udførelse af enhver anden ydelse, som udgør genstanden for forpligtelsen«.

4 Den civile lovbogs artikel 1609 lyder således:

»1) Novation finder sted, når debitor over for kreditor påtager sig en ny forpligtelse, som træder i stedet for den oprindelige, som bortfalder.

2) Novation finder også sted, når en ny debitor indtræder i stedet for den oprindelige debitor, som frigøres fra kreditoren, og således bortfalder den oprindelige forpligtelse.

I dette tilfælde sker der novation uden den oprindelige debitors samtykke.

3) Novation finder også sted, når en ny kreditor ved en ny aftale indtræder i stedet for den oprindelige kreditor, som debitor frigøres fra, og den oprindelige forpligtelse bortfalder.«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

5 CE Oltenia, hvis aktiekapital er ejet af den rumænske stat med 77,17% og af Fondul med 21,53%, var kreditor i forhold til Electrocentrale, hvori den rumænske stat er eneaktionær, vedrørende et beløb på 28 709 475,13 rumænske lei (RON) (ca. 6,4 mio. EUR).

6 Den 27. september 2013 godkendte generalforsamlingen i CE Oltenia en overførsel til sig selv af ejendomsretten til kraftvarmeanlægget Chișcani (Rumænien), der tilhørte Electrocentrale, som datio in solutum (herefter »den i hovedsagen omhandlede beslutning«).

7 Da kraftvarmeanlægget Chișcani var blevet værdiansat til 36 810 200 RON (ca. 8,2 mio. EUR), betalte CE Oltenia differencen mellem dette beløb og Electrocentrales gæld ved at overføre et beløb på 8 100 724,87 RON (ca. 1,8 mio. EUR) til Electrocentrale. CE Oltenia overtog endvidere 280 af Electrocentrales medarbejdere, som arbejdede på kraftvarmeanlægget Chișcani, og fik overført kvoter for drivhusgasemissioner.

8 Den 24. december 2013 anlagde Fondul et søgsmål ved en ret i første instans med påstand om, at den i hovedsagen omhandlede beslutning skulle erklæres ugyldig. Idet Fonduls annullationssøgsmål blev forkastet, anlagde selskabet sag ved Curtea de Apel Craiova (appeldomstolen i Craiova, Rumænien).

9 Ved denne ret har Fondul gjort gældende, at eftersom kraftvarmeanlægget Chișcani ikke var rentabelt, medførte den i hovedsagen omhandlede datio in solutum ikke nogen fordele for CE Oltenia, men var alene til fordel for Electrocentrale, der ved at blive frigjort fra den byrde, som kraftvarmeanlægget udgjorde, kunne forblive på elforsyningsmarkedet.

10 På denne baggrund har Curtea de Apel Craiova (appeldomstolen i Craiova) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Udgør den beslutning, hvormed generalforsamlingen [i CE Oltenia] godkendte indfrielsen af en gæld på 28 709 475,13 RON, som [Electrocentrale] havde til [CE Oltenia], gennem datio in solutum af et aktiv, bestående af goder registreret under nr. 70301 i tingbogen for Chișcani kommune, Brăila distrikt, og hvormed det samtidigt blev besluttet at overføre differencen mellem aktivets markedsværdi og værdien af [CE Oltenias] tilgodehavende til [Electrocentrale], og som blev truffet ved stemmeretten udøvet af den rumænske stat, repræsenteret ved [Økonomiministeriet – Energidepartementet], i sin egenskab af indehaver af 77,17% af selskabskapitalen i [CE Oltenia], statsstøtte som omhandlet i artikel 107 [TEUF]? Med andre ord: […] Er der tale om en foranstaltning, som [(i)] er finansieret af staten eller ved hjælp af statsmidler, (ii) har selektiv karakter og (iii) kan påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne?

2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, var denne statsstøtte da anmeldelsespligtig i medfør af artikel 108, stk. 3, TEUF?«

De præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

11 Med det første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om en beslutning truffet af et selskab, hvori aktiemajoriteten er ejet af en medlemsstat, om med henblik på at indfri et tilgodehavende at godkende datio in solutum af et aktiv, der ejes af et andet selskab, hvori denne medlemsstat er eneaktionær, og om at betale et beløb svarende til differencen mellem aktivets anslåede værdi og tilgodehavendets værdi under de i hovedsagen omhandlede omstændigheder kan udgøre statsstøtte som omhandlet i artikel 107 TEUF.

12 Det bemærkes indledningsvis, at Europa-Kommissionens kompetence til at bedømme en støttes forenelighed med det indre marked ikke udgør en hindring for, at en national ret fremsætter et præjudicielt spørgsmål for Domstolen om fortolkningen af begrebet »støtte«. Domstolen kan således forsyne den forelæggende ret med fortolkningselementer vedrørende EU-retten, som gør det muligt for den at afgøre, om en national foranstaltning kan kvalificeres som »statsstøtte« i EU-retlig forstand (dom af 19.3.2015, OTP Bank, C-672/13, EU:C:2015:185, præmis 30 og den deri nævnte retspraksis).

13 Ifølge Domstolens faste praksis skal en national foranstaltning for at kunne kvalificeres som »statsstøtte« som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF opfylde samtlige nedenstående betingelser. For det første skal der være tale om et statsligt indgreb, eller støtten skal være ydet ved hjælp af statsmidler. For det andet skal denne støtte kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne. For det tredje skal den give modtageren en selektiv fordel. For det fjerde skal den fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene (jf. bl.a. dom af 19.12.2013, Association Vent De Colère! m.fl., C-262/12, EU:C:2013:851, præmis 15, af 22.10.2015, EasyPay og Finance Engineering, C-185/14, EU:C:2015:716, præmis 35, og af 21.12.2016, Kommissionen mod World Duty Free Group SA m.fl., C-20/15 P og C-21/15 P, EU:C:2016:981, præmis 53).

Betingelsen om, at foranstaltningen finansieres af staten eller ved hjælp af statsmidler

14 Det skal indledningsvis præciseres, at betingelsen for at anse fordele for støtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF for det første er, at disse ydes direkte eller indirekte ved hjælp af statsmidler, og for det andet, at de kan tilregnes staten (dom af 16.5.2002, Frankrig mod Kommissionen, C-482/99, EU:C:2002:294, præmis 24 og den deri nævnte retspraksis, og af 19.12.2013, Association Vent De Colère! m.fl., C-262/12, EU:C:2013:851, præmis 16).

15 Hvad for det første angår betingelsen om, at fordelen skal ydes direkte eller indirekte ved hjælp af statsmidler, følger det af fast retspraksis, at begrebet »støtte« er mere generelt end begrebet »tilskud«, fordi det ikke blot omfatter de positive ydelser, som selve tilskuddene, men ligeledes indgreb, der under forskellige former letter de byrder, som normalt belaster en virksomheds budget, og derved, uden at være tilskud i ordets egentlige forstand, er af samme art og har tilsvarende virkninger (jf. bl.a. dom af 10.1.2006, Cassa di Risparmio di Firenze m.fl., C-222/04, EU:C:2006:8, præmis 131, og af 19.3.2015, OTP Bank, C-672/13, EU:C:2015:185, præmis 40).

16 I denne forbindelse har Domstolen allerede fastslået, at artikel 107, stk. 1, TEUF omfatter alle økonomiske midler, som de offentlige myndigheder faktisk kan anvende til at støtte virksomheder, uden at det har nogen betydning, om disse midler permanent udgør en del af statens formue. Det er således ikke nødvendigt, at de beløb, som er anvendt til den pågældende foranstaltning, permanent tilhører statskassen, men det er tilstrækkeligt til at anse dem for statsmidler, at de til stadighed er under de offentlige myndigheders kontrol og dermed står til rådighed for de kompetente nationale myndigheder (dom af 19.12.2013, Association Vent De Colère! m.fl., C-262/12, EU:C:2013:851, præmis 21 og den deri nævnte retspraksis).

17 Hvad særligt angår offentlige virksomheder som CE Oltenia har Domstolen ligeledes fastslået, at staten, når den udøver en dominerende indflydelse på sådanne virksomheder, er i stand til at træffe bestemmelse om anvendelsen af disses midler, herunder om de i givet fald skal anvendes til at finansiere særlige fordele for andre virksomheder (dom af 16.5.2002, Frankrig mod Kommissionen, C-482/99, EU:C:2002:294, præmis 38).

18 Hvad for det andet angår betingelsen om, at en støtteforanstaltning, som er truffet af en offentlig virksomhed, skal kunne tilregnes staten, følger det af fast retspraksis, at dette kan fastslås på grundlag af en bedømmelse af sagens omstændigheder som helhed og den sammenhæng, hvori foranstaltningen er truffet (dom af 16.5.2002, Frankrig mod Kommissionen, C-482/99, EU:C:2002:294, præmis 55).

19 Hvad dette spørgsmål angår, har Domstolen bl.a. taget hensyn til, at det pågældende organ ikke kunne træffe den anfægtede beslutning uden at tage hensyn til kravene fra de offentlige myndigheder, eller at de offentlige virksomheder, gennem hvilke støtten var ydet, var forpligtet til, ud over de organisatoriske forhold, hvorved de offentlige virksomheder var knyttet til staten, at tage hensyn til direktiver fra statslige organer. Også andre omstændigheder kan have betydning for, om en stat kan tilregnes en støtteforanstaltning, der er truffet af en offentlig virksomhed, nemlig navnlig:

— om den offentlige virksomhed er integreret i den offentlige forvaltning

— karakteren af virksomhedens aktiviteter, og om disse udøves på markedet under normale konkurrencevilkår med deltagelse fra private erhvervsdrivende

— virksomhedens juridiske status — det være sig, om den henhører under den offentlige ret eller privatrettens regler for selskaber

— udstrækningen af de offentlige myndigheders kontrol med administrationen af virksomheden

— eller enhver anden omstændighed, som i det konkrete tilfælde indicerer, at de offentlige myndigheder er impliceret deri, eller som tværtimod sandsynliggør, at de ikke er impliceret i vedtagelsen af en foranstaltning, når endvidere henses til dennes rækkevidde, indhold eller hermed forbundne betingelser (dom af 16.5.2002, Frankrig mod Kommissionen, C-482/99, EU:C:2002:294, præmis 55 og 56).

20 Den omstændighed alene, at en offentlig virksomhed er oprettet i form af et privatretligt kapitalselskab, kan ikke, selv om denne selskabsform giver det en vis autonomi, udelukke, at en støtteforanstaltning, der træffes af et sådant selskab, kan tilregnes staten. Den omstændighed, at en sådan virksomhed er

undergivet kontrol, og at der som følge heraf i praksis består en reel mulighed for at udøve en dominerende indflydelse, indebærer, at det på forhånd ikke er udelukket at tilregne staten en foranstaltning truffet af en sådan virksomhed, og der følgelig ikke kan udelukkes at være en risiko for omgåelse af traktatens regler om statsstøtte, selv om den offentlige virksomheds juridiske form i sig selv er relevant som et blandt flere indicier for, om staten i et konkret tilfælde er impliceret eller ej (dom af 16.5.2002, Frankrig mod Kommissionen, C-482/99, EU:C:2002:294, præmis 57).

21 Det påhviler den forelæggende ret at efterprøve, om den i hovedsagen omhandlede beslutning for det første udgør en fordel, som er ydet direkte eller indirekte ved hjælp af statsmidler, og for det andet, henset til de i denne doms præmis 19 og 20 opregnede omstændigheder, kan tilregnes den pågældende medlemsstat.

Betingelsen om tilstedeværelsen af en selektiv fordel

22 En af de faktorer, der skal være til stede, for at der er tale om statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, er, at en virksomhed er blevet tildelt en fordel.

23 Efter Fonduls opfattelse udgør den i hovedsagen omhandlede datio in solutum statsstøtte, der er ydet til Electrocentrale med den begrundelse, at kraftvarmeanlægget Chișcani, som CE Oltenia har fået overdraget ejendomsretten til, ikke var rentabelt. Den rumænske stat handlede derfor ikke i en almen interesse eller i CE Oltenias interesse, men alene med det formål at tildele Electrocentrale en økonomisk fordel med henblik på at bevare dette selskab på elforsyningsmarkedet.

24 I denne forbindelse skal det bemærkes, at datio in solutum, som er godkendt af et selskab, hvori staten ejer aktiemajoriteten, ikke nødvendigvis udgør statsstøtte.

25 I henhold til fast retspraksis er de betingelser, som en foranstaltning skal opfylde for at henhøre under begrebet »støtte« som omhandlet i artikel 107 TEUF, således ikke opfyldt, hvis den begunstigede virksomhed på betingelser, som svarer til normale markedsbetingelser, ville have kunne modtage den samme fordel, som statsmidlerne indrømmede den. Denne vurdering sker, når en offentlig kreditor yder betalingslettelser for en virksomheds skyldige gæld, i princippet under anvendelse af kriteriet om den private kreditor (jf. bl.a. dom af 24.1.2013, Frucona Košice mod Kommissionen, C-73/11 P, EU:C:2013:32, præmis 70 og 71, og af 21.3.2013, Kommissionen mod Buczek Automotive, C-405/11 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2013:186, præmis 31 og 32).

26 Sådanne betalingslettelser udgør statsstøtte i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF, såfremt den modtagende virksomhed, henset til størrelsen af den økonomiske fordel, den dermed opnår, klart ikke kunne have opnået tilsvarende ydelser hos en privat kreditor, som befinder sig i en situation, som ligger så tæt som muligt på den situation, som den offentlige kreditor befinder sig i, og som søger at få inddækket de beløb, som en debitor i økonomiske vanskeligheder skylder ham (dom af 24.1.2013, Frucona Košice mod Kommissionen, C-73/11 P, EU:C:2013:32, præmis 72).

27 Det tilkommer således den forelæggende ret at foretage en samlet vurdering, som skal tage hensyn til alle de relevante beviser i hovedsagen, dvs. bl.a. værdien af det aktiv, som var genstand for datio in solutum, og størrelsen af det beløb, som CE Oltenia har indfriet, med henblik på at afgøre, om Electrocentrale ikke kunne have opnået tilsvarende ydelser hos en sådan privat kreditor (jf. analogt dom af 24.1.2013, Frucona Košice mod Kommissionen, C-73/11 P, EU:C:2013:32, præmis 73).

Betingelserne om påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne og fordrejning af konkurrencen

28 Artikel 107, stk. 1, TEUF forbyder støtte, der påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne og fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencen.

29 Med henblik på kvalificeringen af en national foranstaltning som statsstøtte skal det ikke godtgøres, at støtten reelt påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne og faktisk fordrejer konkurrencen, men det skal alene undersøges, om støtten kan påvirke denne samhandel og fordreje konkurrencen (dom af 30.4.2009, Kommissionen mod Italien og Wam, C-494/06 P, EU:C:2009:272, præmis 50, og af 26.10.2016, Orange mod Kommissionen, C-211/15 P, EU:C:2016:798, præmis 64).

30 Påvirkningen af samhandelen mellem medlemsstaterne kan dog ikke være rent hypotetisk eller formodet. Det skal således undersøges, hvad årsagen er til, at den pågældende foranstaltning fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene og har den forventede virkning at kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne (jf. i denne retning dom af 30.4.2009, Kommissionen mod Italien og Wam, C-494/06 P, EU:C:2009:272, præmis 64).

31 Navnlig når en støtte, der er ydet af en medlemsstat, styrker en virksomheds stilling i forhold til andre virksomheder, som den konkurrerer med i samhandelen inden for Fællesskabet, må det antages, at denne samhandel påvirkes af støtten (dom af 10.1.2006, Cassa di Risparmio di Firenze m.fl., C-222/04, EU:C:2006:8, præmis 141).

32 Herved er det ikke nødvendigt, at de begunstigede virksomheder selv tager del i samhandelen inden for Fællesskabet. Når en medlemsstat tildeler støtte til virksomheder, kan den indenlandske aktivitet fastholdes eller styrkes, hvilket vil svække andre medlemsstaters virksomheders mulighed for at etablere sig på denne medlemsstats marked (dom af 14.1.2015, Eventech, C-518/13, EU:C:2015:9, præmis 67).

33 Vedrørende betingelsen om fordrejning af konkurrencevilkårene skal det bemærkes, at støtte, der skal frigøre en virksomhed for omkostninger, som den normalt ville skulle bære inden for dens almindelige drift eller dens sædvanlige aktiviteter, i princippet fordrejer konkurrencevilkårene (dom af 30.4.2009, Kommissionen mod Italien og Wam, C-494/06 P, EU:C:2009:272, præmis 54).

34 Den omstændighed, at en økonomisk sektor såsom energisektoren har været genstand for liberalisering på EU-plan, er desuden tilstrækkelig med henblik på redegørelsen for den faktiske eller potentielle virkning af støtten for konkurrencen såvel som for støttens påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne (jf. i denne retning dom af 10.1.2006, Cassa di Risparmio di Firenze m.fl., C-222/04, EU:C:2006:8, præmis 142, og af 5.3.2015, Banco Privado Português og Massa Insolvente do Banco Privado Português, C-667/13, EU:C:2015:151, præmis 51).

35 Som Kommissionen har anført i sit skriftlige indlæg, kan den i hovedsagen omhandlede beslutnings tildeling af støtte påvirke handelen, for så vidt som elektriciteten er genstand for grænseoverskridende handel. Støtten kan endvidere fordreje konkurrencen på elektricitetsmarkedet.

36 I hovedsagen tilkommer det den forelæggende ret på baggrund af ovenstående fortolkningselementer at fastslå, om de to undersøgte betingelser faktisk er opfyldt.

37 Henset til ovenstående betragtninger skal det første spørgsmål besvares med, at en beslutning truffet af et selskab, hvori aktiemajoriteten er ejet af en medlemsstat, om med henblik på at indfri et tilgodehavende at godkende datio in solutum af et aktiv, der ejes af et andet selskab, hvori denne medlemsstat er eneaktionær, og om at betale et beløb svarende til differencen mellem aktivets anslåede værdi og tilgodehavendets værdi under de i hovedsagen omhandlede omstændigheder kan udgøre statsstøtte som omhandlet i artikel 107 TEUF, hvis

— beslutningen udgør en fordel, som er ydet direkte eller indirekte ved hjælp af statsmidler, og kan tilregnes staten

— den begunstigede virksomhed ikke kunne have opnået tilsvarende ydelser hos en privat kreditor, og

— beslutningen kan begrænse samhandelen mellem medlemsstaterne og fordreje konkurrencen.

38 Det påhviler de nationale retter at efterprøve, om disse betingelser er opfyldt.

Det andet spørgsmål

39 Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, ønsker den forelæggende ret med det andet spørgsmål oplyst, om den i hovedsagen omhandlede statsstøtte er omfattet af anmeldelsespligten i medfør af artikel 108, stk. 3, TEUF.

40 Artikel 108, stk. 3, TEUF indfører en forebyggende kontrol med påtænkte nye støtteforanstaltninger. Dette forebyggelsessystem har til formål, at der kun gennemføres støtte, der er forenelig med det indre marked. Med henblik på at nå dette mål gennemføres en påtænkt støtte ikke, førend enhver tvivl om støttens forenelighed er fjernet ved Kommissionens endelige afgørelse (dom af 21.11.2013, Deutsche Lufthansa, C-284/12, EU:C:2013:755, præmis 25 og 26).

41 Gennemførelsen af støttekontrolordningen påhviler dels Kommissionen, dels de nationale retter, idet deres respektive roller supplerer hinanden, men er klart adskilte (dom af 13.2.2014, Mediaset, C-69/13, EU:C:2014:71, præmis 19).

42 Mens det alene er Kommissionen, der herved er underlagt Unionens retsinstansers efterprøvelse, som er kompetent til at træffe afgørelse om støtteforanstaltningernes forenelighed med det indre marked, har de nationale retter til opgave – indtil Kommissionen har truffet endelig afgørelse – at sikre borgernes rettigheder i tilfælde, hvor de statslige myndigheder tilsidesætter forbuddet i artikel 108, stk. 3, TEUF (dom af 21.11.2013, Deutsche Lufthansa, C-284/12, EU:C:2013:755, præmis 28).

43 Det følger heraf, at såfremt den i hovedsagen omhandlede beslutning udgør statsstøtte til fordel for Electrocentrale, vil de nationale myndigheder i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF være forpligtet til at underrette Kommissionen om støtten, inden den gennemføres.

44 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det andet spørgsmål besvares med, at såfremt en national ret kvalificerer en beslutning truffet af et selskab, hvori aktiemajoriteten er ejet af en medlemsstat, om med henblik på at indfri et tilgodehavende at godkende datio in solutum af et aktiv, der ejes af et andet selskab, hvori denne medlemsstat er eneaktionær, og om at betale et beløb svarende til differencen mellem aktivets anslåede værdi og tilgodehavendets værdi som statsstøtte, er myndighederne i medlemsstaten i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF forpligtet til at underrette Kommissionen om støtten, inden den gennemføres.

Sagsomkostninger

45 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Femte Afdeling) for ret:

1) **En beslutning truffet af et selskab, hvori aktiemajoriteten er ejet af en medlemsstat, om med henblik på at indfri et tilgodehavende at godkende datio in solutum af et aktiv, der ejes af et andet selskab, hvori denne medlemsstat er eneaktionær, og om at betale et beløb svarende til**

differencen mellem aktivets anslåede værdi og tilgodehavendets værdi kan under de i hovedsagen omhandlede omstændigheder udgøre statsstøtte som omhandlet i artikel 107 TEUF, hvis

— **beslutningen udgør en fordel, som er ydet direkte eller indirekte ved hjælp af statsmidler, og kan tilregnes staten**

— **den begunstigede virksomhed ikke kunne have opnået tilsvarende ydelser hos en privat kreditor, og**

— **beslutningen kan begrænse samhandelen mellem medlemsstaterne og fordreje konkurrencen.**

Det påhviler de nationale retter at efterprøve, om disse betingelser er opfyldt.

2) **Såfremt en national ret kvalificerer en beslutning truffet af et selskab, hvori aktiemajoriteten er ejet af en medlemsstat, om med henblik på at indfri et tilgodehavende at godkende datio in solutum af et aktiv, der ejes af et andet selskab, hvori denne medlemsstat er eneaktionær, og om at betale et beløb svarende til differencen mellem aktivets anslåede værdi og tilgodehavendets værdi som statsstøtte, er myndighederne i medlemsstaten i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF forpligtet til at underrette Europa-Kommissionen om støtten, inden den gennemføres.**

Underskrifter